

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Den Swenske PATRIOTEN.

No. XIII.

Sådan Patriotens nödgades tåga i Påst-Hel-
gon, så får han nu berättat, hwad som före-
lupit i dessa dagar. Wi ha varit i Kyrkian
hwar dag ett par gånger, nu så wi förtiena
os något igen, säger du; kan så wara; til
Exempel: den slitiga Kyrktogångaren Herr Bencknyckel
tycker at han på dessa dagar har lagt in en så ansenlig
merit i Himmelen, at han wähl kan fiolla och gahlnas,
skinna och intriguera &c. på Credit nu igen en wacker
tid bort åt; särdeles när han betablar af något litet
hwar Söndag emot, så hädan efter som hårtills. Den
Mannen är en stor Christen, tycker han, hwar gång han
inhändigat de gudeliga Påst- och skriste-penningarna;
Men är intet Sincerus gahlen, som ändå fyller Benck-
nyckel för Bigott? Jag är omödeligen god före, at ri-
ma ihop bigotterie och Gudsfruktan i en själ, mera än
skadligt trämeri och Manufactorier i ett rike. Tror du
at vår Herre låter affwisa sig med Ceremonieller, like
som mången i ett jordiskt hof kan begå sig dermed, fast
än han har ett kallt eller falskt hjerta inombords?
Jag lägger mig intet i denna Saken, Min Läs-
sare, det är intet Patriotens syfta, at predika Ca-
the-

thechelen. Likwähl, at intet förstöra mina Päsares
andakt, så wilje wi höra på, huru wära gudfruchtige
Hushållare fråga efter hwad Presten har sagt; eller
ock; det är nu för tiden intet så brulligt; jag wil höra
på några omdömen om Prester.

När jag gick utur Kyrkian, så kom jag så oförmärkt,
at höra en Discurs emellan Jungfru Liskin och Jung-
fru Malin; de kände Presten bättre än jag, och som
jag märkte, så lär en Landt-Församling warit ledig,
som stod hans Person an, och derföre apostolicerade
han nu hos Sotnens Herrskap. Hör du; war det
icke en hiertans Prest? Sade Jungfru Liskin;
han war så snygg och putsad, som en docka, och tahlte
som en Ängel; intet mins jag stort hwad han sade,
men nog let det wähl; han dundrar intet han, som
Herr Pokill, en Människia må wähl stoppa igen öro-
nen för honom; så stamlös är han. Tacka wil jag
Magister Spretterus; de läpparna de gå så nått, och
han bär sig så wähl åt, så i Predikstolen, som = = =
och sen har han så wackra Historier = = en skulle aldrig
ha hört malan = = det låter well litet hårdt ibland,
men = = = ja jag kenne honom wäl; han är då så
hiertans behaglig at omgås med, och så lustig i lag
sen, och så upriktig at war Fröken = = = Men den
Herr Pokill han är grovt; en Människia får intet rö-
ra sig = = = ja lika mycket; han får wäl sålit en gång;
jag hörde wäl hwad hennes nåd tyckte när han predik-
te så skarpt sidst i sommars; hon sa, det hon skal aldrig
gå i Kyrkian, när han predikar; och jag tör wäl stro,
han mente henne = = ja, ja fick ock min Vera när jag
war dit til = = om wi ha ärlig Jus patronati, aldrig
ska den bli = = = ja ja säger intet meras; han ska sö-
ka = = = men war nya Magister står wäl hos Herrska-
pet

pet = = och så hållern af mig sen = = men håll mun
på dig du = =

Jungfru Malin: ah, di tola; nog wet du
jag tiger; lit som wi intet wiste så mycket om hwar
an förut; Men hur gick det med den andra Friarn = =

Jag hörde det kom på andra Friar = Discurser;
och efter jag intet war särdeles nyfiken, at komma
långre in i dessa Mamsellernas hemligheter, så tog jag
en annan wäg och råkade ihop med några unga bussar,
som kommo ifrån en annan kyrkia, där de dwahls en
tima, allenast at föda sina kitliga ögon i atskilliga
lekande skönheter, och at stå på parat wid utgången;
det bar af på ett Caffé-Hus, at ta en sup på predikan;
hela wägen monstrade deras ferme tungor den ena
stickan och Madamen, Brunetten och Grisetten efter
den andra, och det från topp til tå.

Herr Trantrara mindes bättre Lucretias miner,
ögn-wändningar, buswud = bonad, rörelser, kläde och
alt, än Herr Marcus sielf mindes delarne af sin pre-
dikan = = =

Kan du tro, sade Herr Munkeder (Riddarn af
Korge-orden) jag kunde intet ett ögrablet wända ögo-
nen ifrån den täcka bytingen, med blonde håren, som
satt wid Belaren = = kenne du henne = = ta mig = =
är jag teke kär i henne = = hwar skal jag få i = = ah!
at tintet Presten har predikat längre = = Parbleu, när
man wil = =

Bagatelle, swarade Herr von Prise, jag tycker
om Presten at han wiste sluta; du får wäl alltid igen = =

Ma foi, Brödres, sade Herr Moustache; Prisen
har rätt; den tiente för Kåringar; det hördes nog,

at han har = = och så tror jag han hade så liten me-
ning med det han sa = = jag kennern, sen han war
studer-makare = = åh! wi ha brutit halften af många
årliga Win-fannor tilhopa och giordt mångt partie
I hombre = =

Jag fick intet höra mera, förr än det bar in, och
lär lilla Caffé-Maja öron fått kennas wid flera predik-
nings-ord.

Jag wankar min wäg fram, och kommer i sällskap
med några allwarsamma Subbar.

Nei, ni kan intet neka mig det, sade Lucidas
alla edre Prester komma intet up emot Herr Brumme-
rus; han går sin jämna wäg; och hwad kan finnas
behageligare än hans wähl tempererade möhlföre?
om jag än hör en annan säga samitta orden, så tälla
de ändå aldrig så wähl; desutan är han en god
tun-
gångs-Man, och wet at hantera folk beffdeligt; al-
drig skal man höra honom ifra på Predikstoblen utan
mot arga Rättare och grofwa misgjärnings-män;
desutan har han så stor Credit i den förra församlingen
han war uti, at ingen går från hans råd wid något
Prest-wahl = = =

Han far intet och flyger med våra Engelska och
Fransyska stussare, som så snart kunna löpa an, utan
han följer sin årliga gamla Ditericus och Danhaver,
så wet han hwad han säger.

Euphormio. Ja, den Mannen gide min san så
massive Predikningar, som man skulle läsa en Syste-
maticus; men jag saknar Christelige Dygde-Läran,
som skulle mycket bättre vända hans stälta möhlföre,
och upbygga hans åhörare. Ni måste ursäkta mig Herr
Luci-

Lucidas, at jag talar upriktigt, som mitt maner är; jag får löra länge nog efter en Prest, som har en gudelig wählstalighet, förbunden med rättssaffens nit och andelig förfarenhet; jag tror den som skal föra andra en wilsam wäg fram, bör sielf vara wähl hemma stadder där på, och där gör Postillan intet tilfyllles. Om jag skal säga sanningen, så är jag rätt granlaga om Prester, och wille at wid våra wahl = = =

Lucidas. Jag kunde wähl tänka ni skulle komma fram med ett Pietisteri = = =

Euphormio. Nei?, håll min Wän; jag säger sanningen; hwem wil göra mig mistänkt i Religionen, om jag säger t. e. at Herr Caspers hela Christendom och Lärdom ligger i hans Postille-Bibliothec? Det är wist, han har de bästa och nymodigaste; de ha köstat honom några 1000. Daler, men han är i sielfwa werket ändå en ganska slåter Karl. Diocka Triskan, Fransiskan eller Engelskan (alt som han haft boken til) rinner utur munnen på honom med Swenska ord; många meningar passa sig så litet til åhörare och andra omständigheter, som Stockholm at wara Paris; hans egna tillsatser sticka af, som Thore Landt-Junker ibland Håf-Cavaillerer; Imidlertid tror han, det ingen är hans like.

Herr Burgaflerus menar göra sig bekagella med ett oändeligt skriande, och wet sielf ändå intet hwad han säger: Jag hörde honom igår; den Mannen kan koka soppa på en spik, och wända ett ord, som han får i, 1000:de gånger omkring, och man wet ändå mindre sedan, än förr, hwad det betyder.

Herr Byrill arbetar och anfåttas, så at man kunde bli rädd för honom.

Fader Kappkohl hopar språk på språk, och sätter hela Predik-dygden däri, at mycket kunna citera.

Herr Longdumriander ropar på synder och laster med mycken hetfighet och högt ljud. Men, med allt det, så inskränker han sina straf-predikningar innom det, som hörer domaren till at ifrå.

Germanus. Guten Morgen, Herr Nachbar: Ach wäre er heute mit mir in die Kirche gegangen, er solte haben einen Mann gehört, der da wehrt ist, daß man ihn herzlich liebet. Gott sey tausendmahl gedancket, daß er uns durch die wunderbahre Schickung solchen Mann lassen zukommen. Er wird gewiß durch seine deutliche und reine Lehre viele Seelen erbauen und zum Himmel führen. Gott erhalte ihn bey beständiger Gesundheit und langen Leben. Ich werde seine Predigten nicht versäumen, und solte ich auch nach der Kirche kriechen.

Härmed skildes de åt och togo hwar sin väg, liksom jag min. Stackare tänkte jag, en Prest / som måste vara underkastad så många domare. Blir han rofad, så råkar han i stor fahra; lastas han, så faller hogen och han begynner söka tröst i Biberii Postilla med Fumantii anmärkingar.

Lycklig är den, som utan affikt på ros eller åra, lycka eller befordring kan tabla HErrans Samning i rent nit, och wäldeliga föra andans ämbete; han allena kan

kan äga mod och styrka nog, at gå ordred igenom alt-
sammans.

Jag wet wi ha wärdiga och nitiska män, som
pryda sin wackra lärdom med Guds-fruktan och Chri-
stliga efterdömen för hiorden; som tabla sanningen
med oförsträckt hierta, hemligen och uppenbarligen;
som i sin Swenska wähl-tablighet låta lysa iswer och
ensaldighet; som äro hielkar bland de Lärda och be-
gripelige, ibland de ensaldiga; som aldrig tvinga sig
til andra behagligheter än den ottrungna naturen och
nåden sielf lagt in hos dem. Som räkna för sin högs-
sta ära och winning, at i Christelig och Apostolisk up-
riktighet upoffra sig androm hela och hållna, sielfwe i
sitt ägna tycke altid de ringaste.

En god Christen är grund-ritningen til en god
Predst; hwilken grund-ritning ännu med högre gafs-
wor, kundskaper och förfarenheter måste illumineras;
så blir Predikanten sielf ett lefwande modell af sin
predikan = = =

ERRATA i den Swenske Patrioten.

N:o I. pag. 2. lin. 10. läs: ens,	19. läs: födra sig up, sedan x.
hwar skal äga henne hel	pag. 7. sista raden; läs:
och hållen.	och hela års-löner på en
lin. 18. läs: bunne dit, där x.	qwäll, på = =
På sista raden läs: mor-	N:o II. pag. 3. lin. 3. läs:
disse Mars,	så sluppe de då = =
pag. 4. lin. 4. läs: jag Patriot,	pag. 4. lin. 29. läs: der om
jag önskar x.	eller ei.
pag. 5. lin. 18. läs: ynnest;	pag. 5. lin. 32. läs: ofatta rö-
men när han	relser,

Pag.

Pag. 6. lin. 21. läs: *sinefa*
 Themis och
 N:o III. pag. 4. lin. 6. läs:
 arpleckning utur Lanki-
 stens
 pag. 6. lin. 4. läs: *plumpe*.
 N:o IV. pag. 2. lin. 32. läs:
falka-lårda,
 pag. 3. lin. 34. läs: *förer*.
 N:o V. pag. 4. lin. 18. läs:
dören; wacker slått = =
 p. 5. lin. 30. läs: *taille-fausse*,
 N:o VI. pag. 1. lin. 14. läs:
wår onaturliga diæt.
 pag. 3. lin. 17. läs: *stenbitar*
 p. 5. l. 20. läs: *Fru förnuft*
 l. 23. läs: *jumerq; fru förnuft*
 pag. 6. l. 24. läs: *han säg, at*
 pag. 7. lin. 29. läs: *bondstugor*
 N:o VII. pag. 3. lin. 4. läs:
dägeln ta
 lin. 5. läs: *har' planetan*
 lin. 8. läs: *wintermete* = =
 lin. 9. läs: *mumbuggar* =
 lin. 14. läs: *Påblicom* - -
 pag. 4. lin. 23. läs: *modeste*
nei, särdeles = =
 pag. 5. lin. 2. läs: *buttar*.
 lin. 16. läs: *sig sielf, på det*
han mårte = = =
 pag. 8. lin. 20. läs: *Træwers*
 N:o VIII. pag. 1. lin. 17. läs:
Capell, Skierblar = = =
 pag. 3. lin. 1. läs: *gior han*
intet = = =
 lin. 14. läs: *Strax wid öpp-*
ningen lytte mig och the
hårligaste malinstuffar = =
 in. 16. läs: *knytt-nåfwar*.
 lin. 22. läs: *en tragande*
wählstahlighet = = =
 pag. 4. lin. 4. läs: *ställen,*
Trumman = = =
 pag. 5. lin. 6. *Singraupen* =
 lin. 25. läs: *maln-prån-*
glaren = = =
 N:o IX. pag. 3. lin. 8. läs:
en Skaparen af hans
osynliga = = =
 pag. 7. lin. 26. läs: *han kan*
duga = = =
 N:o X. pag. 1. lin. 14. *muns-*
huggar = = =
 lin. 23. läs: *editio Kl. XII.*
 pag. 3. lin. 18. *gros de tours*
Sack = = =
 pag. 6. lin. 17. läs: *tungez*
förstånd

Min Läsare se, at jag nämner ollenast de geößte selen;
 de andra kunné de råtta sielfwe.

(O)

